

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200136
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200136.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa C. J., narodeného X. T. XXXX, trvale bytom B., E., proti odporcovi Centrum právnej pomoci, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda č. 88, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 13. decembra 2012 sp.zn: 1N 1622/12, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2013, sp.zn. 25Sp/7/2013-12, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2013 sp.zn. 25Sp/7/2013-12 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. februára 2013 sp.zn. 25Sp/7/2013-12 odmietol odvolanie navrhovateľa podľa § 250p OSP ako oneskorene podané a podané neoprávnenou osobou. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa zistil, že odporca rozhodnutím z 13. decembra 2012 sp.zn.: IN 1622/12 nepriznal žiadateľke B. L., narodenej XX. N. XXXX, trvalé bytom v B., E. právo na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“). Rozhodnutie bolo vecne správne doručené 17. decembra 2012 priamo žiadateľke, lebo jej splnomocnený zástupca C. J., na výzvu odporcu nepredložil splnomocnenie žiadateľky na zastupovanie v správnom konaní vedenom pod spzn. 1N 1622/2012. Odo dňa doručenia začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula 2. januára 2013. Navrhovateľ podal proti rozhodnutiu odporcu odvolanie 8. januára 2013, teda po uplynutí lehoty na odvolanie. K odvolaniu tiež nepredložil plnomocenstvo na zastupovanie žiadateľky v súdnom konaní.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, žiadateľku B. L. v konaní o poskytnutie právnej pomoci zastupuje v celom rozsahu. Nemohol podať odvolanie do 15 dní so všetkými odporcom požadovanými dokladmi pre rozhodnutie, lebo prvú splátku invalidného dôchodku žiadateľka dostala až 8. januára 2013. Žiadal, aby bolo uznesenie krajského súdu zrušené a aby mu bol

pridelený právny zástupca v odvolacom konaní.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov).

Podľa § 25 ods. 5 správneho poriadku ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 1 správneho poriadku účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa § 17 ods. 3 správneho poriadku splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Z § 17 správneho poriadku vyplýva, že ustanovenie zvoleného zástupcu je výlučne v právomoci účastníka konania, jeho zákonného zástupcu, resp. opatrovníka. Udelenie plnomocenstva musí mať písomnú formu a je ho možné vykonať aj vyhlásením účastníka konania do zápisnice, ktorú je správny orgán povinný spísať. Moment splnomocnenia nastane okamžikom, keď splnomocnenec akceptuje (príjme) žiadosť o zastupovanie.

Ak splnomocnený zástupca účastníka konania predkladá splnomocnenie, nie je potrebný jeho súhlas s prijatím žiadosti o zastupovanie. Súhlas splnomocneného zástupcu je však nutný, ak splnomocnenie predkladá účastník konania.

Správny poriadok umožňuje, aby správny orgán v nepochybných prípadoch upustil od preukazovania plnomocenstva, a to najmä vtedy, ak je bezpečne známe, koho účastník poveril svojim zastupovaním, v akom rozsahu a že jeho splnomocnenie nezaniklo.

Z plnomocenstva udeleného splnomocniteľom vzhľadom na vymedzený rozsah (ku všetkým úkonom, k úkonom určitého druhu, resp. len ku konkrétnemu úkonu) vzniká oprávnenie splnomocneného zástupcu konať v mene zastúpeného vo všetkých úkonoch alebo len v niektorých úkonoch.

Z administratívnych spisov vyplýva, že B. L. podala odporcovi 17. mája 2012 písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. v konaní sp.zn. 8C/13/2009, vedenej na Okresnom súde v Komárne a ktorá podľa písomného podania odporcu z 25. mája 2012 bola zaevidovaná pod číslo 1N 1622/12.

Ďalšiu žiadosť o právnu pomoc v súdnom konaní (pre dovolacie konanie) sp.zn. 8C/13/2009 o vypratanie bytu podala B. L. 22. júna 2012, ktorej podľa písomného podania odporcu z 26. júna 2012 bolo pridelené číslo 1N 210012.

Podľa § 10 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. sa B. L. (ďalej len žiadateľka) stala účastníčkou

správneho konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Odporca opatrením z 20. novembra 2012 číslo Op-NR/2/12, spojil veci číslo 1N 1622/12 (ktorá sa týka vypratania bytu) a číslo 1N 2100/12, (ktorá sa týka tiež vypratania bytu) na spoločné konanie číslo 1N 1622/12.

V oboch žiadostiach o poskytnutie právnej pomoci žiadateľka vypísala predpísané údaje o jej splnomocnencovi C. J., ktorého súd v tomto konaní označil ako navrhovateľa. Prejavila teda vôľu, aby ju v správnom konaní zastupoval menovaný splnomocnený zástupca.

V administratívnom spise sa nachádza okrem žiadosti len písomné splnomocnenie žiadateľky z 22. augusta 2012 pre C. J., a to na všetky úkony „v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre sp.zn. 1N 2399/12 v spojení s č.k. 12C/143/2008“. Z uvedeného vyplýva, že žiadateľka určila rozsah splnomocnenia len na správne konania sp.zn 1N 2399/12.

Podľa úradného záznamu z 13. augusta 2012, nachádzajúceho sa v administratívnom spise odporcu splnomocnený zástupca žiadateľky navštívil odporcu a predložil originály listín k spisu 1N 2399/12 s tým, že ďalšie dve žiadosti (evidované pod číslom 1N 1622/12 a 1N 2100/12) sa týkajú tej istej veci a k nim prinesie príslušné dôkazy a súčasne bol poučený o tom, že musí doložiť ďalšie splnomocnenie na konanie o priznaní právnej pomoci vo veciach sp.zn. 1N 1622/12 a sp.zn. 1N 2100/12.

Odvolačný súd ďalej zistil, že odporca v správnom konaní vyzval písomným podaním z 23. novembra 2012 C. J., aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy doplnil svoje splnomocnenie na zastupovanie žiadateľky B. L. v správnom konaní číslo 1N 1622/12 a číslo 1N 2100/12 s tým, že ak v stanovenej lehote splnomocnenie odporcovi nedoručí, konečné rozhodnutie centra vo veci žiadosti o poskytnutie právnej pomoci mu nebude môcť byť zaslané a bude sa zasielať len žiadateľke pani B. L..

Z uvedeného konania odporcu vyplýva, že napriek tomu, že žiadateľka označila za svojho zástupcu v správnom konaní C. J. a po podaní žiadosti o právnu pomoc odporca aj s týmto s označeným zástupcom žiadateľky komunikoval, čo naznačovalo, že odporca nemal pochybnosť o jeho splnomocnení žiadateľkou, tak výzvu na predloženie písomného splnomocnenia odoslal priamo C. J..

Vzhľadom na to, že ustanovenie zvoleného zástupcu je výlučne v právomoci účastníka konania, odporca bol povinný zisťovať aj prostredníctvom žiadateľky B. L., či splnomocnila na svoje zastupovanie C. J. ak mal pochybnosť, o otázke, či táto fyzická osoba ju zastupuje aj vo veciach týkajúcich sa žiadostí zo 17. mája 2012 a z 22. júna 2012 (číslo 1N 1622/12 a číslo 1N 2100/12). Bez odstránenia tejto pochybnosti nemohol odporca vykonať doručovanie rozhodnutia vo veci, pretože právne účinky doručenia nastanú len a vtedy, keď zásielka bude riadne doručená, a to buď splnomocnenému zástupcovi pre celé konanie alebo účastníkovi konania.

Z uvedeného vyplýva, že výzva z 23. novembra 2012 na predloženie splnomocnenia pre C. J. nebola správne doručená žiadateľke o právnu pomoc, ktorou bola účastníčka správneho konania.

Ak odporca výzvu z 23. novembra 2012 adresoval C. J., ktorý nie je účastníkom správneho konania a ak C. J. nepovažoval za právneho zástupcu účastníčky správneho konania, musel písomnosť doručiť priamo účastníčke konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tak v dôsledku pochybností o riadnom doručení rozhodnutia B. L. vyvodil záver, že okamih doručenia písomnosti nebol riadne preukázaný, a preto záver súdu prvého stupňa o márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. nie je dostatočne doložený vykonaným dokazovaním.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že jeho predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu podľa piatej časti OSP, v ktorom za účastníčku je označená B. L.. Táto v prípade podania opravného

prostriedku proti rozhodnutiu odporcu je aj účastníčkou súdneho konania ako navrhovateľka.

V prejednávanej veci krajský súd preto pochybil, keď bez ďalšieho objasnenia skutkového stavu v záhlaví preskúmaného uznesenia označil za navrhovateľa C. J., ktorý nebol účastníkom správneho konania a ktorý sa pokladal len za splnomocneného zástupcu účastníčky v správnom konaní. Súčasne treba v tejto súvislosti poznamenať, že splnomocnenie v správnom konaní neplatí automaticky aj pre súdne konanie. Súd však pred rozhodnutím vo veci musel vyriešiť otázku účasti v konaní a bol povinný nedostatky v podaní C. J. odstrániť a mal skúmať, či sa domáha preskúmania rozhodnutia odporcu vlastným menom alebo ako právny zástupca žiadateľky ktorý musí súdu predložiť riadnu plnú moc na zastupovanie v konaní v zmysle ustanovení OSP a poučiť ich o následkoch neuposlúchnutia výzvy súdu.

Bez toho, aby súd uvedené nedostatky odstránil, vo veci rozhodol a účastníčke správneho konania odňal možnosť konať pred súdom, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie z 28. februára 2013, č.k. 25Sp/7/2013-12, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní je krajský súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeným v odôvodnení tohto uznesenia (§ 226 OSP).

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní predovšetkým odstráni nesprávnosť v zistení účastníka v súdnom konaní. Ďalej vyžiada od účastníčky správneho konania vyjadrenie, či ju C. J. zastupuje aj v súdnom konaní, o čom predloží splnomocnenie. Následne opätovne posúdi správnosť a účinnosť doručenia preskúmaného rozhodnutia odporcu, pričom prihliadne na právny názor odvolacieho súdu a vo veci opätovne rozhodne.

Krajský súd v Banskej Bystrici súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.